

delningskontor i Karlstad uppföra en byggnad för en kostnad af högst 55,000 kronor.

Stockholm den 19 mars 1895.

På bankoutskottets vägnar:

O. R. THEMPTANDER.

---

Herrar *Holmgren* och *Jansson*, som åtnjutit ledighet från riksdagsgöromålen, hafva ej deltagit i behandlingen af detta memorial innehåll.

---

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 19 mars, kl. 12 midd.

*Memorial, angående ackord för en riksbankens fordran hos S. G. Andersson i Stora Hof Björket.*

I en till utskottet den 7 dennes aflåten skrifvelse hafva fullmäktige i riksbanken anmält, hurusom styrelsen för afdelningskontoret i Jönköping i skrifvelse den 22 november 1894 hos fullmäktige gjort följande framställning:

»Sedan Sven Gustaf Andersson i Stora Hof Björket den 23 januari 1891 vid kontoret bekommit ett afbetalningslån å 500 kronor mot borgen af Anders Magnus Andersson i Gylteboda och Johan Johannesson i Qvarkhult, hafva, efter det 96 kronor 8 öre å lånet afbetalts, samtliga gäldenärerna, efter anställda lagsökningar för underlåtenhet att verkställa föreskrifven afbetalning, vid utmättningsförsök befunnits sakna utmättningsbara

tillgångar, hvarefter riksbankens fordran för lånet såsom osäker fördes inom linien den 31 december 1892.

Med anledning af den förlust, som sålunda vore att befara för riksbanken, har kyrkoherden F. Allgulin i Bolmsö, hvilken å lånehandlingen tecknat bevis om gäldenärernas vederhäftighet, varit oafslätligt verksam att förmå låntagarens släktingar att uppgöra dennes affär med riksbanken. Sedan det lyckats kyrkoherden att för ändamålet uppbringa 300 kronor, under förutsättning att, genom desammas inbetalande, riksbanken finge anses hafva erhållit full likvid för ifrågavarande skuld, har kyrkoherden den 20 i denna månad, med öfversändande af nämnda belopp, 300 kronor, anhållit att utbekomma det belånade skuldebrevet i hufvudskrift jemte Kongl. Maj:ts befallningshafvandes utslag om gäldenärernas betalningsskyldighet för lånet.

Riksbankens återstående fordran hos gäldenärerna utgör 403 kronor 92 öre, jemte ränta till den 30 innevarande november, 80 kronor 11 öre, eller tillhopa 484 kronor 3 öre.

Enligt vunna upplysningar befinna sig låntagaren och löftesmannen Anders Magnus Andersson i Amerika, och löftesmannen Johan Johannesson är, enligt hvad styrelsen inhemtat, utfattig.

Efter öfvervägande af hvad sålunda i ärendet förekommit har styrelsen funnit antagande af det gjorda anbudet vara fördelaktigt för banken, helst ringa utsigt förefinnes att eljest bekomma någon ytterligare afbetalning å lånet; och får styrelsen därför vördsamt hemställa, att det erbjudna beloppet 300 kronor, måtte få emottagas såsom full likvid för riksbankens ifrågavarande fordran.»

Vid pröfning af det fullmäktige sålunda underställda ärende funno fullmäktige bestämmelserna i § 49 i bankoreglementet, enligt hvilka ackord icke må beviljas andra gäldenärer än de, som gjort konkurs, lägga hinder i vägen för bifall till det af kontorsstyrelsen framställda ackordsförslaget.

Nu har emellertid kyrkoherden Allgulin i en till utskottet ställd skrifvelse af den 27 december 1894 gjort följande framställning:

»Med anledning af att jag å en lånehandling, belånad i riksbankens afdelningskontor i Jönköping den 23 januari 1891 af Sven Gustaf Andersson i Björket, St. Hof och försedd med borgen af Anders Magnus Andersson i Gylteboda och Johan Johannesson i Qvarkhult styrkt såväl låntagarens som löftesmannens vederhäftighet, men samtliga dessa personer blifvit urståndsatta att fullgöra ofvan åtagna förbindelse, har jag ansett mig böra så vidt möjligt söka hålla riksbanken skadeslös för ifrågavarande lån, hvarå åter-

stå oguldne i kapital kronor 403: 92. Sedan det därför lyckats mig att af låntagarens släktingar för ändamålet uppbringa ett belopp af kronor 300, hade jag i skrifvelse till afdelningskontoret i Jönköping anhållit att mot inbetalande af detta belopp få återstoden af skulden efterskänkt och skuldförbindelsen åter. Då emellertid blifvit upplyst, att herrar fullmäktige i riksbanken på grund af bankoreglementets föreskrift icke kunde medgifva sådan afkortning, vågar jag hos bankoutskottet förnya min hemställan under tillkännagifvande, att kronor 300 under afvaktan på Riksdagens beslut i frågan blifvit i riksbankens afdelningskontor i Jönköping deponerade».

Öfver kyrkoherden Allgulius sålunda förnyade ansökning hafva fullmäktige anfört:

»Ifrågavarande fordran blef jemlikt fullmäktiges beslut den 1 december 1892 fördd från kapitalräkningen och såsom osäker upptagen inom linien, sedan upplysts, att efter verkställda lagsökningar och utmätning löftesmännen befunnits utfattiga och att låntagaren rymt samt här i landet icke efterlemnade några kända utmätningsbara tillgångar.

Då föga eller ingen utsigt torde förefinnas för riksbanken att i utsvägningsväg hos gäldenärerna bekomma någon ytterligare afbetalning å ifrågavarande fordran och med afseende jemväl å den mindre ofta förekommande omständigheten, att en betygsutgifvare, som ej eger någon betalningsskyldighet, endast af den anledning att han intygat lånesökandes vederhäftighet, känt sig manad vidtaga åtgärd för att minska riksbankens förlust för ett lån, hafva fullmäktige, som ej skulle tvekat att, om de der till varit befogade, antaga omförmälda, 75 % å kapitalfordringen motsvarande ackordsanbud, velat härmed, i öfverensstämmelse med kontorsstyrelsens förord, tillstyrka att, derest till riksbanken inbetalas ett belopp af 300 kronor, dess fordringsanspråk på grund af omförmälda den 23 januari 1891 af Sven Gustaf Andersson i Stora Hof Björket vid riksbankens afdelningskontor i Jönköping belånade och med borgenspåskrift af Anders Magnus Andersson i Gylteboda och Johan Johannesson i Qvarkhult försedda skuldförbindelse å ett återstående kapitalbelopp af 403 kronor 92 öre med 6 % ränta från och med den 10 augusti 1891, måtte efterskänkas och skuldsedeln till vederbörande utlemnas.»

Då af hvad i ärendet förekommit uppenbarligen framgår, att hvarje, äfven det minsta belopp, som å ifrågavarande fordran inflyter, är en ren vinst för riksbanken, enär någon utsigt att genom lagsökningsåtgärder mot de betalningsskyldige utfå större eller mindre del deraf icke förefinnes, anser utskottet med hänsyn jemväl till de skäl i öfrigt, som af fullmäktige

anförts, fullt giltig anledning vara för handen, att ackordsansökningen bifalles; hvadan utskottet hemställer,

att Riksdagen ville medgifva, att, mot erläggande af 300 kronor till riksbankens afdelningskontor i Jönköping, kontorets fordran på grund af Sven Gustaf Anderssons i Stora Hof Björket den 23 januari 1891 i kontoret belånade förbindelse, å hvilken Anders Magnus Andersson i Gylteboda och Johan Johannesson i Qvarkhult tecknat borgen och å hvilken nu återstå oguldna 403 kronor 92 öre i kapital samt 6 % ränta från och med den 10 augusti 1891, må efterskänkas och förbindelsen till vederbörande utlemnas.

Stockholm den 19 mars 1895.

På bankoutskottets vägnar:

O. R. THEMPTANDER.

Herrar *Holmgren* och *Jansson*, som åtnjutit ledighet från riksdagsgöromålen, hafva ej deltagit i behandlingen af detta memorials innehåll.